Все нижче сонце і все довші тіні,
і гасне час, як під вогнем свіча.
Усе частіш встає примара тліні,
і все ми більше схожі на прочан.

На дні судьби невипита краплина
святих чуттів виблискує, мов ртуть.
Душі моєї невблаганні днини
ідуть до мене і від мене йдуть.